

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.O.**, bytem ..., *zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2017, čj. 3157/DS/16-3,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobou došlou soudu dne 16. 2. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 6. 1. 2017, čj. 3157/DS/16-3. Rozhodnutím ze dne 6. 1. 2017, čj. 3157/DS/16-3, Krajský úřad Karlovarského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Cheb ze dne 3. 11. 2016, čj. MUCH 90141/2016, jímž byly zamítnuty námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče a kterým byl potvrzen záznam o dosažení 12 bodů ke dni 22. 9. 2016.

Bodové hodnocení řidičů bylo v rozhodném období upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

II. Žalobní body

V části **a)** žaloby [*Nereflektování odvolacích důvodů*] se poukazuje na to, že z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, čj. MSK 49924/2014, které bylo přílohou doplněného odvolání, je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací správní orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a také, že jednotlivá rozhodnutí po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, čj. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, čj. MSK 121761/2014, vyplývá ustálená praxe odvolacího správního orgánu, odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.

Podle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobce domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

V části **b)** žaloby [*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*] žalobce uvádí, že jediné důkazy, které odvolací správní orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.

Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem

kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobce k žalobě přiložil tři pokutové bloky: rozhodnutí série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky (jedná se o pokutové bloky týkající se přestupků třetích osob). Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifčnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena.

Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci.

Při porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy“ aj., když v § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb. se stanoví, že řidič nesmí: „při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free.

V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „neužil bezpečnostní pásy“, „nepřipoután bezp. pásem“, „nepřipoután BP“, „pásy“ aj., když zákonem stanovená povinnost řidiče je dle § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu“ z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, kdy pokud je osoba nepřipoutána jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takový přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé kde, a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích a nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí

nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

V části *c)* žaloby [*Konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům*] se žalobce vyjadřuje k pokutovým blokům ze dne 19. 7. 2016, ze dne 28. 4. 2016, ze dne 9. 4. 2015, ze dne 27. 2. 2015 a ze dne 24. 1. 2015.

K těmto pěti pokutovým blokům v podstatě shodně namítá, že rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. V kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“ / „125c/1k“ / „125c/1k“ / „125c/1k“ / „125c/1f1“. Dále je zde popis skutku ve formátu „pásy“ / „neužil BP“ / „jízda bez pásu“ / „pásy“ / „telefon“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zda k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§ 6/1a z.č. 361/2000 sb.“ / „§ 6/1a z.č. 361/2000 sb.“ / „§ 6/1a z.č. 361/2000 sb.“ / „§ 6/1a z.č. 361/2000 Sb.“ „§ 7/1a z.č. 361/2000 sb“, přičemž správná právní kvalifikace zní v prvních čtyřech případech „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, v posledním případě pak „§ 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích“. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (volně citováno): Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 6 odst. 1 viz výše / § 7 odst. 1 viz výše), a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací.

Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení řidiče se žalobce domáhá, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud posoudit zejména s odkazem na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ

pokutových bloků ze dne 19. 7. 2016, ze dne 28. 4. 2016, ze dne 9. 4. 2015, ze dne 27. 2. 2015 a ze dne 24. 1. 2015.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce podané námitky odůvodnil pouze citací obecných frází. Vznese námitku vůči veškerým záznamům v bodovém hodnocení, především vůči tomu, jímž bylo dosaženo 12 bodů. Domníval se, že záznamy trpí vadou či neúplnou právní kvalifikací a nenaplněním dalších formálních požadavků na rozhodnutí svého druhu kladená. Žalobce požadoval po správním orgánu prvního stupně, aby doplnil spisový materiál o veškeré způsobilé podklady ve věci záznamů v bodovém hodnocení vyhodnocovaného řidiče. Správní orgán prvního stupně vyžádal ověřené kopie předmětných pokutových bloků, jimiž dosáhl žalobce 12 bodů v kartě řidiče. Namísto seznámení s vyžádanými dalšími podklady pro záznam bodů podal žalobce žádost o přerušení řízení, přičemž tvrdil (aniž by se s podklady seznámil), že jsou nekompletní a že podává podněty k přezkumným řízením. Součástí této žádosti o přerušení námitkového řízení byl jeden podnět k přezkumnému řízení adresovaný Policii České republiky, týkající se pouze jednoho jediného pokutového bloku – bloku ze dne 28. 4. 2016. Správní orgán prvního stupně, přestože žalobce pro vyžádání pokutových bloků relevantní důvody neuvedl, vyžádal jejich ověřené fotokopie, jejich způsobilost k záznamu bodů do karty řidiče řádně posoudil a o nedůvodnosti námitek a o dosažených bodech rozhodl.

Žalovaný vycházel z obecné zásady volného hodnocení důkazů, z vymezené podstaty řízení o námitkách v bodovém hodnocení řidiče, a postupoval v souladu s právními předpisy. Předmětem řízení o námitkách proti provedeným zápisům bodů do evidenční karty řidiče je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tzn., zda počet zaznamenaných bodů (za porušení vybraných povinností stanovených přílohou k zákonu o silničním provozu) odpovídá spáchanému přestupku, zda je zapsán příslušnému přestupci atd. Žalovaný se při svém rozhodování opíral nejen o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2016, čj. 4 As 3/2014-39, ale rovněž vycházel ze znalostí nabytých s předmětným řízením. K indiciím svědčícím o účelovosti postupu žalobce, s cílem prodlužovat řízení, se žalovaný vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný považuje podané odvolání za účelové, žalobce nekonkretizoval pochybnosti o spáchaných skutečích a údajích zaznamenaných na pokutových blocích. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Povinností správního orgánu prvního stupně je posoudit a zvážit důvodnost či nedůvodnost podaných námitek a zvážit potřebu údaje uvedené v oznámení o uložení pokut v blokovém řízení prokazovat pomocí dalších důkazů. Za situace, kdy žalobce uváděl pouze obecná klišé a fráze nevztahující se k projednávané věci, nemohl ani správní orgán prvního stupně, ani žalovaný dospět k jinému závěru, než že podané námitky nejsou odůvodněné. Svou obhajobu postavil žalobce na údajně nesprávně vyplněných pokutových blocích, neuvedl však takové skutečnosti, které by jednotlivá oznámení Policie ČR o uložení pokut v blokovém řízení zpochybňovaly, a neoznačil žádné důkazní prostředky. Žalovaný proto dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně postupoval správně. Prověření záznamu bodů v kartě řidiče a posouzení způsobilosti vyžádaných pokutových bloků k záznamům bodů bylo bezesbýtku provedeno. Vzhledem k tomu, že nebyly doloženy relevantní skutečnosti zpochybňující záznamy bodů v kartě řidiče, žalobcem problematizované pokutové bloky byly řádně

posouzeny, nebyla proto dána ani možnost zákonné opravy záznamu bodů v kartě řidiče. Odvolací správní orgán při svém rozhodování vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74. Posoudil pečlivě právní otázku, zda v projednávané věci došlo na základě námitek ke zpochybnění údajů v oznámení a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo. Žalovaný se ztotožnil s postupem správního orgánu prvního stupně. Nelze přijmout tvrzení žalobce, že je správní orgán prvního i druhého stupně povinen spolehlivě zjistit stav věci o přestupcích. Správní orgán prvního stupně má povinnost zaznamenat body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nebo rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Zápisy bodů jsou v napadeném rozhodnutí řádně a dostatečně zdůvodněny. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce na svých právech krácen nebyl a odkazuje se na odůvodnění žalobou napadené rozhodnutí. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

K části *a)* žaloby soud konstatuje, správní orgán prvního stupně si vyžádal pokutové bloky ke všem šesti přestupkům relevantním pro celkový součet 12 (resp. 13) bodů a jejich obsahu se věnoval v rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů.

Žalobce namítal, že žalovaný nevyhodnotil odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů projednávající obdobné věci s tím, že správní orgány by měly právě ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.

Co se týče konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ze dne 24. 4. 2014, čj. MSK 49924/2014, toto bylo přiloženo k žalobě, nikoliv ovšem k odvolání, ani k jeho doplnění. Správní orgán tedy v odůvodnění nemohl reagovat na toto konkrétní rozhodnutí.

Dále je k této námitce třeba v souladu s ustálenou praxí správních soudů uvést, že zásada legitimního očekávání, kterou lze charakterizovat i jako zásadu formální spravedlnosti, která bezprostředně souvisí se zásadou nestranného rozhodování každé věci, znamená, že každá věc, kterou správní orgán řeší, je svým způsobem jedinečná, na druhou stranu však lze mezi rozhodovanými a řešenými případy nalézt i řadu společných znaků. Uvedená zásada má zajistit, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným. Neznamená však, že by například všechny správní orgány v celé České republice byly zavázány postupovat unifikovaně, neboť by to znamenalo zavedení precedenčního systému práva, navíc do soustavy správních orgánů, což však tato zásada nesleduje. Zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád, nezaručuje však účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch, pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly

způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To v dané věci bylo splněno. Prvostupňový správní orgán vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké konkrétní závěry z nich vyvodil.

V daném případě správní orgány vycházely z těchto skutečností: 1) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, odborem služby dopravní policie, dálničním oddělením Domašov, uložena pokuta za přestupek ze dne 24. 1. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 2) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, obvodním oddělením Cheb-město, uložena pokuta za přestupek ze dne 27. 2. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 3) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, dopravním inspektorátem Sokolov, uložena pokuta za přestupek ze dne 9. 4. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. Následně byly žalobci ke dni 10. 4. 2016 v souladu s § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odečteny 4 body z celkového počtu dosažených bodů. 4) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, dopravním inspektorátem Cheb, uložena pokuta za přestupek ze dne 28. 4. 2016 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 5) V blokovém řízení byla žalobci Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, dopravním inspektorátem Cheb, uložena pokuta za přestupek ze dne 19. 7. 2016 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 6) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, územním odborem České Budějovice, dopravním inspektorátem, uložena pokuta za přestupek ze dne 22. 9. 2016, podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. Dne 26. 9. 2016 bylo žalobci odesláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

V řízení o námitkách si Městský úřad Cheb vyžádal a obdržel ověřené kopie pokutových bloků ke všem šesti výše uvedeným přestupkům.

Při přezkoumání námitek žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů tedy správní orgány vycházely z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Aktivitou správního orgánu prvního stupně byly tyto podklady pro vydání rozhodnutí doplněny o ověřené kopie příslušných pokutových bloků. Na základě provedeného přezkumu podkladů k záznamu bodů do registru řidičů, jehož výsledky popsaly v odůvodnění svých rozhodnutí, správní orgány po právu dospěly k závěru, že tato rozhodnutí jsou způsobilá pro záznamy bodů do registru řidičů, jsou opatřena všemi potřebnými zákonem stanovenými náležitostmi a že odpovídá i zaznamenaný počet bodů.

Žalobní bod **a)** tudíž nemohl být shledán důvodným.

K části **b)** žaloby soud, obdobně jako v předchozích věcech, kde byla námitka „nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů“ uplatněna, konstatuje, že v přezkoumávané věci není na místě tvrzení, že jedinými důkazy, které odvolací správní orgán posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných správních orgánů, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.

Předně je nezbytné uvést, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může být žalobce úspěšný pouze tehdy, pokud prokáže, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. K tomu, aby tak žalobce mohl učinit, je nezbytné, aby tvrdil, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí či nezákonnost postupu správního orgánu. Pokud tak žalobce neučiní, tj. jeho tvrzení jsou obecná bez jakékoli konkrétní souvztažnosti s obsahem napadeného rozhodnutí či postupem správního orgánu, nemohou být jeho námitky shledány důvodnými.

Soud se v podstatě ztotožňuje s tvrzením žalobce, že „i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil.“ Tato obecná tvrzení však nijak neprokazují nezákonnost jednotlivých pokutových bloků.

Ohledně námitky žalobce, že při porušení povinnosti nadržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy“ a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „neužil bezpečnostní pásy“, „nepřipoután bezp. pásem“, „nepřipoután BP“, „pásy“, je vhodné zopakovat závěry Nejvyššího správního soudu z jeho rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20: „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro

záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. Ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupku, stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu. Ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá" se symbolem „Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karvině na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.“.

Pouze a jen na základě popisu „telefonování za jízdy“, „neužil bezpečnostní pásy“, „nepřipoután bezp. pásem“, „nepřipoután BP“, „pásy“ tedy nelze dospět k závěru o nezpůsobilosti rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů. Již z tohoto důvodu nemůže být námitka žalobce shledána důvodnou. Dále je třeba konstatovat, že pokutové bloky v daném případě obsahují odlišné a poněkud méně zkratkovité formulace (viz níže).

Namítá-li žalobce, a to pouze obecně, že z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, lze s tímto tvrzením vyslovit souhlas, avšak toto holé tvrzení nevypovídá nic o nezákonnosti napadeného rozhodnutí ani postupu správních orgánů v průběhu správního řízení.

Ani obecné proklamace žalobce, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno, neprokazují nezákonnost právě přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Soud potvrzuje, že některé kopie pokutových bloků založené ve spise jsou méně kvalitní a obtížněji čitelné, ze všech lze však s trochou snahy seznat jejich obsah.

Vzhledem k uvedenému ani žalobní bod **b)** nepovažuje soud za důvodný.

V části **c)** žaloby žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků ze dne 24. 1. 2015, ze dne 27. 2. 2015, ze dne 9. 4. 2015, ze dne 28. 4. 2016 a ze dne 19. 7. 2016, být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Námítky žalobce ke všem pěti skutkům jsou téměř totožné. Obecně lze konstatovat, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je oprávněn provést záznam bodů v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

V daném případě tato oznámení obsahovala všechny informace potřebné pro zápis bodů. Následně v řízení o námitkách proti záznamu bodů si správní orgán vyžádal další podklady k jednotlivým přestupkům. Po seznámení se s těmito podklady (pokutovými bloky) dospěl k závěru, že záznamy v kartě řidiče byly provedeny správně. Soud se s tímto názorem plně ztotožňuje.

V bloku na pokutu série GD/2014, č. D 2072810, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *24. 01. 15 v 14:00 hodin, D1 km178 směr PRAHA RZ: ..., porušil § 7/1c) z. č. 381/2000 Sb., držení hovor. zařiz. za jízdy*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V D1 dne 24. 01. 2015. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: pprap. S., 818014 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 24. 01. 2015. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série FD/2013, č. D 054073, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *Dne 27. 2. 15 V 18:06 v ul. AŠSKÁ řidič OA ... řídil vozidlo bez pásů tím porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V CHEBU dne 27. 2. 2015. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: JP273220 J.P.>podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 27. 2. 2015. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série GD/2014, č. D 2513808, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *16:33 HOD., 9. 4. 2015 CHODOV HORNÍ, U BETONÁRKY § 6/1a) Z. Č. 361/2000 Sb. ve znění p. p. ŘIDIČ MOT. VOZ. RZ ... NEBYL ZA JÍZDY PŘIPOUTÁN BEZPEČNOSTNÍM PÁSEM*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V CHODOV dne 9. 4. 2015. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: >podpis< pprap. M.T. ČOZ: ...* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 9. 4. 2015. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: *>Policie České republiky s malým státním znakem<.*

V bloku na pokutu série JL/2015, č. L 0319659, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *28. 4. 2016 V 14¹⁰h CHEB V. – ŘIDIČ NEBYL PŘIPOUTÁN BEZPEČNOSTNÍM PÁSEM - § 6/1a ZÁK. 361/2000 Sb. RZ: ...*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V CHEB dne 28. 4. 2016. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: 246670 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech

bloku souhlasí, a potvrzují převzetí části A bloku dne 28. 4. 2016. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: >Policie České republiky s malým státním znakem<.

V bloku na pokutu série JK/2015, č. K 0077524, jsou mimo jiné uvedeny tyto údaje: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *Dne 19. 7. 2016 v 17:20 hod. v obci Podhrad – Cheb směr od Chebu RZ ... § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb. Nepřipoutaný řidič*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V Chebu dne 19. 7. 2016. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: UA271360 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzují, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzují převzetí části A bloku dne 19. 7. 2016. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: >Policie České republiky s malým státním znakem<.

Pro úplnost soud uvádí i nejdůležitější údaje z bloku na pokutu série GD/2014, č. D1995718: Jméno a příjmení: *P.O.*; Přestupkové jednání – doba, místo a popis: *DNE 22. 9. 16 V 700 HOD i/34 LIŠOV, K. PORUŠIL JAKO ŘIDIČ ... §6/1A Z. Č. 361/2000 Sb. ŘIDIČ NEBYL ZA JÍZDY PŘIPOUTÁN BEZP. PÁSEM*; Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1K zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Pod tím je uvedeno: *V LIŠOVĚ dne 22. 9. 2016. Podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby: 318740 >podpis<.* Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzují, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzují převzetí části A bloku dne 22. 9. 2016. K tomu je připojen podpis žalobce. Otisk úředního razítka: >Policie České republiky s malým státním znakem<.

Z citovaných pokutových bloků je zcela zjevné, že se námitky žalobce míjejí se skutečností.

Závěrem soud upozorňuje na judikaturu, s jejímiž závěry se ztotožňuje. „Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS), „Tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení

podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74) a „Správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 1/2015-33).

K pečlivému posuzování pokutového bloku je třeba vždy přistoupit v případech, kdy žalobce konkrétně a věrohodně zpochybňuje pravdivost údajů uvedených v oznámení o spáchání přestupku. Námitky žalobce směřují pouze proti kvalitě jednotlivých pokutových bloků, aniž by žalobce ve vztahu k některému z přestupků tvrdil, že daný skutek nespáchal, že spočíval v odlišném než popsáném jednání, že mu za takový skutek nebyla uložena pokuta, nebo že mu byl zapsán nesprávný počet bodů. Taková argumentace vyvolává dojem, že se žalobce pouze snaží vyhnout negativním důsledkům rozhodnutí správního orgánu, aniž by byl tímto rozhodnutím skutečně zkrácen na svých právech.

Je tedy otázkou, zda bylo v daném případě třeba se podrobně zabývat jednotlivými pokutovými bloky. Žalovaný správní orgán i soud tak z opatrnosti učinily a shodně došly k závěru, že ve všech šesti případech přestupkového jednání je možno zjistit komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Ve všech šesti případech bylo konkrétní jednání konkrétní osoby popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním.

S ohledem na uvedené nepokládá soud za důvodný ani žalobní bod c).

V. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Úspěšný žalovaný správní orgán žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 16. března 2018

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.